

Kirkkohallituksen yleiskirje nro 27/2015

08.12.2015

KIRKONKIRJOJEN PIDON ALUEELLINEN ORGANISOIMINEN

Kirkkohallituksen täysistunto linjasi marraskuun kokouksessaan, että kirkonkirjojen pito toteutetaan tulevaisuudessa alueellisissa keskusrekistereissä. Keskusrekisterit voivat muodostua seurakuntayhtymään kuuluvista seurakunnista taikka alueellisesti esimerkiksi seurakuntayhtymää laajemman alueen seurakunnista tai muutoin itsenäistä seurakunnista. Linjaus perustuu seuraaviin nykytilanteesta tehtyihin johtopäätöksiin:

- 1) Pienissä kirkkoherranvirastoissa kirkonkirjojen pidon tehtävien hoitamiseen aiheuttavat ongelmia henkilöstöressurssien vähäisyys ja sijaisuuksien järjestäminen. Erityisen ongelmallisia ovat odottamattomat, joskus pitkätkin virkavapaat ja työlomat. Työn asiasisältö ja käytettävä tietojärjestelmä edellyttävät aina sekä asiantuntemusta että käyttöoikeuksien luomista.
- 2) Haasteita tietojärjestelmän käyttäjille tuo digitointiprosessin myötä käyttöön otettava uuden työvälineen hallinta. Ammattitaidon kehittäminen ja palvelutason parantaminen onnistuvat helpommin isommassa yksikössä.
- 3) Laskelmien mukaan kirkonkirjojen pidon järjestämisen kustannukset ovat tällä hetkellä suuremmissa yksiköissä matalammat kuin yksittäisissä pienissä tai keskisuurissa seurakunnissa.
- 4) Euroopan parlamentin käsittelyssä olevan tietosuoja-asetuksen arvioidaan toteutuessaan lisäävän henkilökistereihin liittyvää hallinnointia ja toisaalta edellyttävän yhä parempaa henkilötietolainsäädännön tuntemusta.
- 5) Kirkonkirjojen pitoon on etsittävä yhdessä yhtenäisiä ja tehokkaita prosesseja. Tällä hetkellä niin kustannukset kuin käytännötkin poikkeavat huomattavasti toisistaan seurakuntien ja keskusrekisterien välillä.

Kirkkohallituksen täysistunto arvioi, että alueelliset keskusrekisterit ovat parempi vaihtoehto kuin yksi valtakunnallinen keskusrekisteri. Kirkonkirjojenpidossa tarvitaan edelleen paikallista kirkonkirjojen lukuun, paikkakuntien erityispiirteisiin ja historiatietoihin liittyvää asiantuntemusta.

Järjestelmällinen muutos laajempiin alueellisiin keskusrekistereihin ei ole mahdollista ennen kuin vanhojen kirkonkirjojen digitointiprosessi ja tietojen tallentaminen järjestelmään on kokonaisuudessaan suoritettu ja tiedot tarkastettu. Siksi hankkeen aikataulu on määritelty siten, että alueellisten keskusrekisterien muodostamiseen ryhdytään viimeistään vuonna 2017, kun digitointiprosessi on valmis.

Alueellisen organisoitumisen on suunniteltu tapahtuvan seurakuntien omaehtoisin sopimuksin. Keskusrekisterien tarpeeksi on arvioitu noin 2–4 / hiippakunta. Alueellisesti kirkonkirjojen pidon uudelleen organisoimista voidaan ja kannattaa tehdä vapaaehtoiselta pohjalta jo nyt. Useissa tapauksissa kirkonkirjojen pidon uudelleen organisoiminen merkitsee muutosta myös seurakunnan muun toimistotyön järjestämisessä.

Hiippakuntien tuomiokapitulit tukevat seurakuntia muutoksessa.

Lisätiedot hankkeesta sekä laaditusta ohjeistuksesta: rekisterijohtaja Riikka Ryökäs, sähköposti etunimi.sukunimi@evl.fi.

KIRKKOHALLITUS

Jukka Kesitalo
kansliapäällikkö

Pirjo Pihlaja
kirkkoneuvos

ISSN 1797-0326